नृपस्य वर्णाश्रमपालनं यत् स एव धर्म्मो मनु सर्गः १४
ना प्रणीतः। निर्व्वासिताप्येवमतस्त्वयाहं तपस्वि
सामान्यमवेक्षणीया ॥ ६७॥ तथेति तस्याः प्रति
गृह्य वाचं रामानुजे दृष्टिपथंव्यतीते। सामुक्तकण्ठं
व्यसनातिभाराच्चक्रन्द विग्ना कुररीव भूयः ॥६८॥

नृपस्येति नृपस्यराज्ञो वर्णानां ब्राह्मणादीनामाश्रमाणां ब्रह्मचार्य्यादीनाञ्च यत्पालनं सएव धर्म्मो मनुना स्वायम्भुवेन प्रणीत उक्तः अतोहेतोस्त्वयाएवं निर्वासिता निष्कासिता अप्यहं तपस्विभिः सामान्यं साधारणं यथा तथा अवेक्षणीया द्रष्टव्या कलत्रदृष्ट्यभावेपि वर्णाश्रमदृष्टिर्म्मयि करणीयेत्यर्थः ॥ ६७ ॥ तथेति। रामानुजे लक्ष्मणेतथेति तस्याः सीताया वाचं प्रतिगृह्य दृष्टेः पन्थानं मार्गं व्यतीते अतिक्रान्ते सति सा सीता व्यसनस्य दुःखस्याति भारात् आधिक्यात् भूयोऽधिकं मुक्तकण्ठं यथा तथा चक्रन्द रुरोद केव विग्नाभीता कुररी उत्क्रोशी पक्षिणी व ॥ ६८ ॥